

วรรณคดีที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเกี่ยวกับระดับการรู้หนังสือและสภาพทั่วไปของประชากรที่สำเร็จการศึกษาระดับต่าง ๆ ได้มีผู้ทำการวิจัยไว้ดังนี้ คือ ฝ่ายวิชาการ กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ทำการวิจัยสภาพการรู้หนังสือของผู้ที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อประเมินผลการจัดการศึกษาให้แก่เยาวชนว่าไ้บรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่ โดยศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้ที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระยะเวลาต่าง ๆ กันในความสามารถพื้นฐานที่สำคัญ 3 อย่าง คือ ความสามารถในการทำเลข ความสามารถในการอ่าน และความสามารถในการเขียน ทำการทดสอบกลุ่มตัวอย่างประชากร จำนวน 2,147 คน สรุปผลได้ว่า ผู้เรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความรู้ความสามารถในการทำเลข อ่านและเขียนขนาดพอที่จะนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ร้อยละ 67 และผู้ที่มีความรู้ยังไม่ถึงขั้นที่จะยอมรับว่าทำเลขเป็น อ่านหนังสือออก และเขียนหนังสือได้มีถึงร้อยละ 33 วิชาที่ผู้สอบทำคะแนนได้ดีเกินครึ่งเรียงจากน้อยไปหามาก คือ อ่านเอาเรื่อง (ร้อยละ 54.60) แต่งเรื่อง (ร้อยละ 61.57) เลขคณิต (ร้อยละ 69.02) เขียนเป็นประโยค (ร้อยละ 69.95) อ่านฟังเสียง (ร้อยละ 72.51) และเขียนเป็นคำ (ร้อยละ 72.61) พร้อมทั้งพบว่า ผู้ที่กำลังเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 นั้นมีความรู้ความสามารถพอประมาณ แต่เมื่อเรียนจบจากโรงเรียนใหม่ ๆ ในระยะ 1 ถึง 3 ปี ความรู้ความสามารถจะลดลงทันที เมื่อจบไป 4 ถึง 6 ปี ความรู้ความสามารถจะค่อย ๆ เพิ่มขึ้นตามลำดับ และเมื่อจบจากโรงเรียนไปแล้ว 10 ปีขึ้นไป ความรู้ความสามารถทางการรู้หนังสือจะสูงขึ้นเท่ากับเมื่ออยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และจะค่อย ๆ สูงขึ้นใน ทุกวิชาที่ทดสอบ¹

¹ กระทรวงศึกษาธิการ, กรมสามัญศึกษา, รายงานการวิจัย : สภาพการรู้หนังสือของผู้ที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่สี่, หน้า 38-41.

ซิมมอนส์ (Simmons) ศึกษาเกี่ยวกับระดับการรู้หนังสือของผู้จบหลักสูตรการศึกษานักเรียนผู้ใหญ่ในประเทศนี้เซีย โดยใช้แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านและคิดเลข ทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 60 คน ปรากฏว่า ผู้ที่จบการศึกษาผู้ใหญ่ร้อยละ 60 มีระดับการรู้หนังสืออยู่ในระยะเริ่มแรก คือ สามารถอ่านเข้าใจประโยคและคำศัพท์ง่าย ๆ ในหนังสือแบบเรียน กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 30 มีระดับการรู้หนังสืออยู่ระดับปานกลาง ส่วนอีกร้อยละ 10 อยู่ในระดับใช้งานได้ คือ สามารถอ่านหนังสือพิมพ์ได้อย่างเข้าใจ

จากการศึกษาของ มยุรี ศรีชัย ที่มุ่งหาระดับการรู้หนังสือของผู้จบการศึกษาผู้ใหญ่ระดับสอง และเปรียบเทียบกับนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ว่าแตกต่างกันหรือไม่ มีความรู้เทียบเท่ากับนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาชั้นใด โดยสุ่มตัวอย่างประชากรผู้จบการศึกษาผู้ใหญ่ระดับสอง จำนวน 225 คน และนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 2, 3, 4 และ 5 กลุ่มละ 200 คน จากโรงเรียนการศึกษานักเรียนผู้ใหญ่และโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร วัดระดับการรู้หนังสือด้วยแบบทดสอบมาตรฐานวิชาเลขคณิต ฉบับที่ 1ก, ฉบับที่ 2ก และ วิชาภาษาไทย ระดับประถมศึกษาตอนต้น ของกองการประถมศึกษา กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งมีสัมประสิทธิ์ความเที่ยงเป็น 0.80, 0.75 และ 0.85 ตามลำดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาคะแนนเฉลี่ย (Mean) ขอบเขตของคะแนนเฉลี่ยของประชากรที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และการทดสอบค่าที (t-test) ปรากฏว่า ระดับการรู้หนังสือของผู้จบการศึกษาผู้ใหญ่ระดับสองอยู่ระหว่างร้อยละ 61.63 ถึง 65.65 ซึ่งต่ำกว่านักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 แต่สูงกว่านักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3²

¹ John L. Simmons, "Towards and Evaluation of Literacy and Adult Education in Developing Country: A Pilot Study," Literacy Work 1 (January 1972): 80-83.

² มยุรี ศรีชัย, "ระดับการรู้หนังสือของผู้จบการศึกษาผู้ใหญ่ระดับสอง" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิตศึกษา แผนกวิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516).

ขณะเดียวกัน สมทรง อัครกุล ได้ศึกษาระดับการรู้หนังสือของผู้สำเร็จการศึกษาจากโครงการการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จ โดยใช้ผู้สำเร็จการศึกษาจากโครงการแก้ไขการไม่รู้หนังสือแบบเบ็ดเสร็จจังหวัดขอนแก่น จำนวน 50 คน และส่มนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 2, 3 และ 4 จากโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอำเภอเมืองขอนแก่น กลุ่มละ 200 คน ทดสอบด้วยแบบทดสอบมาตรฐานวิชาเลขคณิต 2 ฉบับ และวิชาภาษาไทย เครื่องมือดังกล่าวเป็นชุดเดียวกับที่มยุรี ศรีชัย ใช้ในการวิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาคะแนนเฉลี่ย ขอบเขต คะแนนเฉลี่ยของประชากรที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และการทดสอบค่าที เช่นเดียวกัน พบว่า ระดับการรู้หนังสือของผู้สำเร็จการศึกษาจากโครงการแก้ไขการไม่รู้หนังสือแบบเบ็ดเสร็จมีขอบเขตของคะแนนเฉลี่ยเป็นร้อยละ 34.39 ถึง 42.50 ซึ่งต่ำกว่านักเรียนที่เรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 แต่สูงกว่านักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สอดคล้องกับการวิจัยของ มยุรี ศรีชัย และถ้าพิจารณาแยกเป็นรายวิชา พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้สำเร็จการศึกษาจากโครงการฯ มีความรู้วิชาภาษาไทยใกล้เคียงกับนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 แต่มีความรู้วิชาเลขคณิตต่ำกว่า¹

อาห์เมต (Ahmed) ทำการวิจัยผู้เข้าร่วมโครงการทดลองการศึกษาแบบเบ็ดเสร็จในประเทศแซมเบีย (Zambia) จากกลุ่มตัวอย่าง 374 คน ทดสอบด้วยแบบสอบ 4 ชุดด้วยกันคือ แบบสอบความเข้าใจในการอ่านข่าวสาร แบบสอบความเข้าใจในการใช้เครื่องมือ แบบสอบความสามารถในการเขียน และแบบสอบวิชาเลขคณิต พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนการรู้หนังสือเพิ่มขึ้นตามระดับการศึกษาที่จบ คือ ผู้ที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ยของคะแนนการรู้หนังสือสูงกว่าผู้ที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3, 2 และ 1 ตามลำดับ ผู้ที่มีอายุอยู่ในช่วง 15-19 ปี มีความคงอยู่ของการรู้หนังสือสูงกว่ากลุ่มที่มีอายุมากกว่า

¹ สมทรง อัครกุล, "ระดับการรู้หนังสือของผู้สำเร็จการศึกษาจากโครงการแก้ไขการไม่รู้หนังสือแบบเบ็ดเสร็จ" : (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์ แผนกวิชาวิจัยการศึกษามัธยมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516).

46 ปีขึ้นไปอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01 เพศชายมีความคงอยู่ของการรู้หนังสือไม่แตกต่างจากเพศหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ¹

ต่อมา กุหลาบ หวังคีรีวิมล ได้ศึกษาความคงอยู่ของการรู้หนังสือของผู้ที่จบการศึกษาจากโครงการแก้ไขการไม่รู้หนังสือแบบเบ็คเสร็จไปแล้วเป็นเวลา 3 ปี รวมทั้งศึกษาถึงอิทธิพลของผู้ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้านที่มีต่อความคงอยู่ของการรู้หนังสืออีกด้วย โดยศึกษาจากผู้จบการศึกษาจากโครงการแก้ไขการไม่รู้หนังสือแบบเบ็คเสร็จ จังหวัดลำปางและแพร่ ปีการศึกษา 2514 จำนวน 140 คน เปรียบเทียบกับผู้จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดลำปางและแพร่ ในปีการศึกษาเดียวกัน และจำนวนเท่ากัน ทดสอบด้วยแบบสอบวิชาภาษาไทยและวิชาเลขคณิต ซึ่งมีสัมประสิทธิ์ความเที่ยงเป็น 0.85 และ 0.74 ตามลำดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบมี 3 ตัวประกอบ (2x2x2 Factorial Design) คือ ประเภทการศึกษา การมีที่อ่านหนังสือพิมพ์และวิชาตามลำดับ พบว่า ผู้จบการศึกษาจากโครงการมีความคงอยู่ของการรู้หนังสือต่ำกว่าผู้จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้านมีผลทำให้ความคงอยู่ของการรู้หนังสือของผู้จบจากโครงการและผู้จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001²

ศูนย์วิทยุทรัพยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹ Ahmed Mushtag, "Retention of Literacy Skills in Adults,"

Literacy Work 2 (May 1973): 43-54.

² กุหลาบ หวังคีรีวิมล, "ความคงอยู่ของการรู้หนังสือของผู้จบการศึกษาจากโครงการแก้ไขการไม่รู้หนังสือแบบเบ็คเสร็จ" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517).

แฮมมอนด์ (Hammond) ได้ทำการวิจัยกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้น 11 และ 12 จากโรงเรียนรัฐบาลแอตแลนต้า (Atlanta Public High School) จำนวน 430 คน เพื่อตรวจสอบดูว่านักเรียนชั้น 11 และ 12 จะรู้หนังสือถึงขั้นใช้ประโยชน์ได้ ฎุพท่ที่จะยอมรับว่าพอใช้ได้ หรือไม่รู้หนังสือเลย มีสัดส่วนเป็นอย่างไร โดยใช้แบบสอบการอ่าน/กิจกรรมในชีวิตประจำวัน (Reading/Activities in Life Test) ประกอบด้วยแบบสอบย่อย 9 แบบด้วยกัน วิเคราะห์ด้วยการแยกโรงเรียน เพศ เชื้อชาติ อายุ จำนวนปีที่อยู่ในโรงเรียน โครงการหลังจากจบชั้นมัธยมศึกษาแล้ว ระดับรายได้ของครอบครัว และที่ตั้งของโรงเรียน พบว่านักเรียนชั้น 11 และ 12 รู้หนังสือถึงขั้นใช้ประโยชน์ได้ 84% ฎุพท่ที่จะยอมรับว่าพอใช้ได้ 14.8% และไม่รู้หนังสือ 1.2% เชื้อชาติเป็นตัวทำนายที่ดีที่สุด สำหรับแบบสอบการอ่าน/กิจกรรมในชีวิตประจำวัน¹

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ และกรมสามัญศึกษา ได้ร่วมมือกันทำการประเมินผลการศึกษานักเรียนผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จ ในด้านการอ่าน การเขียน การคิดเลข และสภาพทั่วไป โดยสุ่มตัวอย่างนักศึกษานักเรียนผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จในภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออก เฉียงเหนือ และภาคใต้ ทั้งหมด 8 เขตการศึกษา 18 จังหวัด 68 ห้องเรียน ได้กลุ่มตัวอย่างรวม 1,093 คน ทดสอบด้วยแบบสอบภาษาไทยในด้านการอ่าน การเขียนคำ การเขียนประโยค ความเข้าใจในการอ่าน และแบบสอบเลขคณิตในด้านการบวก ลบ คูณ หาร โดยใช้สัญลักษณ์ และการแก้โจทย์ปัญหา ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. นักศึกษานักเรียนผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จในภาคภูมิศาสตร์ต่าง ๆ มีความสามารถอ่านออกเขียนได้และคิดเลขเป็นแตกต่างกัน คือ นักศึกษาในภาคใต้และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความสามารถในการอ่านออก เขียนได้และคิดเลขเป็นดีกว่านักศึกษาในภาคเหนือ ส่วนนักศึกษาในภาคกลาง ภาคใต้ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความสามารถไม่แตกต่างกัน

¹William Thomas, Jr. Hammond, "A Study of the Literacy Level of Atlanta Public High School 11th and 12 th Grade Students," Dissertation Abstracts 37 (February 1977): 4822-A.

2. นักศึกษาชายมีความสามารถอ่านออก เขียนได้ และคิดเลขเป็น มากกว่านักศึกษาหญิง
3. นักศึกษาที่มีอายุแตกต่างกัน มีความสามารถอ่านออกเขียนได้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อทดสอบเป็นรายคู่ด้วย Scheffe ไม่สามารถระบุได้ว่ากลุ่มอายุไหนได้คะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากัน ส่วนความสามารถในการคิดเลขนั้นไม่แตกต่างกัน
4. นักศึกษาที่ไม่เคยเรียนหนังสือมาก่อนเลยสอบได้คะแนนการอ่านและคิดเลขน้อยกว่านักศึกษาที่เคยเรียนมาบ้าง นักศึกษาที่เคยเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ได้คะแนนที่ดีที่สุดทั้งสองวิชา
5. นักศึกษาที่จบหลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จต่างรุ่นกันสอบได้คะแนนในการอ่านออกเขียนได้และคิดเลขเป็นไม่แตกต่างกัน
6. นักศึกษาที่อยู่ในหมู่บ้านซึ่งมีที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้านสอบได้คะแนนสูงกว่ากลุ่มที่ไม่มีที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน แต่นักศึกษาทั้งสองกลุ่มสอบได้คะแนนการคิดเลขเป็นไม่แตกต่างกัน¹

ถ้าแยกพิจารณาเป็นรายวิชาตามส่วนประกอบของการรู้หนังสือในที่นี้ ได้แก่ ระดับความรู้ในวิชาภาษาไทย และวิชาเลขคณิต ปรากฏว่า กองการวิจัย กรมวิชาการ ได้เปรียบเทียบความรู้ทางภาษาไทยของนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ใน 4 จังหวัดภาคใต้ คือ ยะลา ปัตตานี นราธิวาส และสตูล กับนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากโรงเรียนที่มีนักเรียนนับถือศาสนาอิสลามและมีการสอนภาษามลายู หรือภาษาอาหรับ เช่นเดียวกับโรงเรียนทาง 4 จังหวัดภาคใต้ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และธนบุรี ผลการวิจัยพบว่า

1. เด็ก ใน 4 จังหวัดภาคใต้ที่นับถือศาสนาพุทธ มีความรู้ทางภาษาไทยดีกว่าเด็กที่นับถือศาสนาอิสลาม

2. เด็กในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาและธนบุรีที่นับถือศาสนาพุทธ มีความรู้ทางภาษาไทยดีกว่าเด็กที่นับถือศาสนาอิสลาม คะแนนเฉลี่ยของเด็กที่นับถือศาสนาพุทธ และที่นับถือศาสนา

¹ สำนักนายกรัฐมนตรี้, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ และกระทรวงศึกษาธิการ กรมสามัญศึกษา, รายงานการวิจัย : การศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จ, หน้า 31.

อิสลามในจังหวัดพระนครและธนบุรี มีความแตกต่างกันน้อยกว่าคะแนนเฉลี่ยของเด็กทั้งสองประเภทใน 4 จังหวัดภาคใต้

3. เด็กในจังหวัดพระนครและธนบุรีที่นับถือศาสนาอิสลาม มีความรู้ทางภาษาไทยดีกว่าเด็กที่นับถือศาสนาพุทธและที่นับถือศาสนาอิสลามใน 4 จังหวัดภาคใต้

4. เด็กที่นับถือศาสนาพุทธใน 4 จังหวัดภาคใต้มีการกระจายของคะแนนมากกว่าเด็กที่นับถือศาสนาพุทธในจังหวัดพระนครและธนบุรี ส่วนเด็กที่นับถือศาสนาอิสลามใน 4 จังหวัดภาคใต้มีการกระจายของคะแนนน้อยกว่าเด็กที่นับถือศาสนาอิสลามในจังหวัดพระนครและธนบุรี¹

ปีพุทธศักราช 2504 กองการวิจัย กรมวิชาการ ได้ทำการทดสอบความรู้ทางภาษาไทยของนักเรียนในจังหวัดภูเก็ตที่เรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อเปรียบเทียบกับผลการทดสอบของนักเรียนในจังหวัดพระนครและธนบุรี พร้อมทั้งพิจารณาเปรียบเทียบการพัฒนาการทางการศึกษาของเด็กชายและเด็กหญิง ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. พัฒนาการทางภาษาของเด็กหญิงสูงกว่าเด็กชาย
2. กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชายมีลักษณะเป็นวิวิธพันธ์ (Heterogeneous) มากกว่ากลุ่มตัวอย่างนักเรียนหญิง
3. ยังไม่มีหลักฐานที่ยืนยันได้เต็มที่ว่า เด็กที่ใช้ภาษาอย่างเดียวกันทั้งที่บ้านและที่โรงเรียนจะเรียนภาษาได้ดีกว่า หรือไม่แตกต่างจากเด็กที่ใช้ภาษาท้องถิ่นและใช้ภาษากลางที่โรงเรียน

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 003397

¹ กระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ กองการวิจัย, "การทดสอบความรู้ทางภาษาไทยของนักเรียนใน 4 จังหวัดภาคใต้," การวิจัยทางการศึกษา 2 (พฤศจิกายน 2502): 11-12.

4. กลุ่มตัวอย่างนักเรียนในจังหวัดพระนครและธนบุรี มีลักษณะเป็นเอกพันธ์ (Homogeneous) มากกว่ากลุ่มตัวอย่างนักเรียนในจังหวัดภูเก็ต¹

และในปีพุทธศักราช 2505 กองการวิจัย กรมวิชาการ ได้ทดสอบความรู้ทางภาษาไทยของผู้ที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีอีก โดยใช้แบบสอบ 4 แบบด้วยกันคือ การสะกดตัวจากการฟัง การเลือกคำที่สะกดผิด คำที่มีความหมายเหมือนกัน และคำที่มีความหมายตรงกันข้าม พบว่า ความรู้ทางภาษาไทยของนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้านอื่น ๆ พอใช้ได้ แต่ในการเขียนสะกดตัวยังค้อยอยู่มาก และพัฒนาการทางภาษาของเด็กหญิงสูงกว่าเด็กชาย²

นอกจากนี้ในปีพุทธศักราช 2507 บุรี กุลพิจิตร ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาเลขคณิตของนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากโรงเรียนประจำบาลและเทศบาล ในภาคการศึกษา 1 รวม 12 โรงเรียน โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 607 คน ทดสอบด้วยแบบสอบเกี่ยวกับความคิดรวบยอด 27 ข้อ และโจทย์ปัญหา 30 ข้อ จากคะแนนการทดสอบแบบสอบเกี่ยวกับความคิดรวบยอดมีคะแนนเฉลี่ย 15.05 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.36 ส่วนแบบสอบโจทย์ปัญหามีคะแนนเฉลี่ย 9.55 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 6.95 ซึ่งสรุปได้ว่า แบบสอบเกี่ยวกับความคิดรวบยอดนักเรียนทำคะแนนได้ปานกลาง ส่วนแบบสอบเกี่ยวกับโจทย์ปัญหานักเรียนทำคะแนนได้น้อยมาก³

¹กระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ กองการวิจัย, "การทดสอบความรู้ภาษาไทยของนักเรียนในจังหวัดภูเก็ตที่เรียนจบชั้นประถมปีที่ 4," การวิจัยทางการศึกษา 8 (มกราคม 2505): 1-14.

²กระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ กองการวิจัย, "การทดสอบความรู้ภาษาไทยของนักเรียนที่จบชั้นประถมปีที่ 4 ที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี พ.ศ. 2505," การวิจัยทางการศึกษา 10 (กันยายน 2505): 1-26.

³บุรี กุลพิจิตร, "ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาเลขคณิตของนักเรียนที่จบชั้นประถมปีที่ 4 ในภาคการศึกษา 1 (ปริญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา-ประสานมิตร, 2507).

จากการวิจัยดังกล่าว จะเห็นได้ว่ามีผู้ทำการวิจัยสภาพการรู้หนังสือของนักเรียน ที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และหาระดับการรู้หนังสือของนักศึกษาผู้ใหญ่ ในระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้น เพื่อประเมินผลการจัดการศึกษาของเยาวชนและการศึกษาผู้ใหญ่ ในด้านการอ่าน เขียน และคิดเลขเป็น แต่ยังไม่มียุคใดได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับระดับการรู้หนังสือของผู้สำเร็จชั้นประถมศึกษาตอนต้น ในท้องถิ่นที่มีลักษณะเมืองปนชนบท ฉะนั้น การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงมีความประสงค์จะประเมินผลการจัดการศึกษาระดับประถมศึกษาตอนต้น ที่จัดอยู่ในท้องถิ่นที่มีลักษณะเมืองปนชนบท โดยศึกษาระดับการรู้หนังสือของประชากรที่เรียนสำเร็จชั้นประถมศึกษาตอนต้น ในด้านการอ่าน เขียน และคิดเลขเป็น ว่าอยู่ระดับใด และแตกต่างจากระดับการรู้หนังสือของผู้ที่สำเร็จชั้นประถมศึกษาตอนต้นทั่วไป มากน้อยเพียงใด

คุรุณวิทย์วิทยาคาร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย